לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי' ז"ל ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

Monsey Edition

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

Torah Taylin Publications 34 Mariner Way, Monsey, NY 10952 © All Rights Reserved

שבת קודש פרשת בשלח – שבת שירה – י"ג שבט תשפ"ג Shabbos Kodesh Parshas Beshalach - February 4, 2023

הדלקת נרות שבת - 457 ומן קריאת שמע / מ"א - 19:0 ומן קריאת שמע / הגר"א - 937 סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:28 זמו לתפילת מנחה גדולה – 12:40 שקיעת החמה שבת קודש – 5:71 מוצש"ק צאת הכוכבים – 6:07 צאה"כ / לרבינו תם – 6:29

מאת הנח"צ רבי גמליאל הכחן רבינוביץ שליט"א, רי שטר הייייייייי

לחם עם ישראל ברפידם. ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה וממה

9רש"י: ויבא עמלק וגו' - סמך פרשה זו למקרא זה, לומר תמיד אני ביניכם ומזומן כל צרכיכם, ואתם אומרים (פסוק ז') היש ה' בקרבנו אם אין, חייכם שהכלב בא ונושר אתכם ואתם צועקים אלי ותדעון היכן אני. משל לאדם שהרכיב בנו על כתפו ויצא דרך. היה אותו הבן רואה חפץ ואומר, אבא טול חפץ זה ותו לי. והוא נותן לו, וכן שניה וכז שלישית. פגעו באדם אחד. אמר לו אותו הבז ראית את אבא. אמר לו אביו אינר יודע היכז אני. השליכו מעליו ובא הכלב ונשכו. עכ"ל.

הנה. רבות כבר דברנו על ענין זה שכל דבר שמוצאים אנו בתורה היא נצחית. אוי לכל אחד ללמוד מהמעשיות שבתורה אורחות חיים השייר לעניניו. ועל כז ראוי נו להתבונז בדברי רש"י אלו. כי מזה יכולים ללמוד עיקר גדול בעבודת ה'.

מדברי רש"י אלו רואים עד כמה מגעת פגם בעניני אמונה, כי ח"ו מלומר על דור יעה שאין לנו מושג כלל על מהותם. שלא היה להם אמונה. ובודאי שהיה להם אמונה זהורה בבוראם. וכדאיתא בדברי המשל עצמו שהביא רש"י שהבז ביקש כל רצונותיו מאביו. וכז הוא בנמשל שידעו בודאי כי הקב״ה הוא המשגיח עליהם ומאתו זוכים לכל נרכיהם. אר לפי מדרגתם היה איזה פגם כל שהוא באמונתם. והיא אשר גרם להם לנסות את ה', ונגרם להם על ידי זה צרת עמלק, שהקב"ה הסיר מעליהם את השגחתו העליונה. ועל ידי זה שלט בהם ידו של עמלק רח"ל.

וכעיז מה שמסופר על הרה"ק רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זי"ע, שכשחזר מנסיעתו הראשונה אצל המגיד. (היה זה אחר ששהה אצל רבו משר זמו ממושר) שאל אותו חותנו מה זכה להשיג אצל רבו. ענה הרה"ה שהשיג שיש בורא עולם. מיד קרא חותנו להמשרתת היהודיה שהיתה בביתו. ושאל אותה האם יש אלקים בארץ? הז. ענתה המשרתת. ושוב הפר פניו אל חתנו ושאל אותו בנימה של טענה. וכי לזה היית צריר לנסוע עד מעזריטש. הלוא שפחה פשוטה יודעת זאת. נענה הרה״ק ואמר היא אומרת שיש בורא עולם. אר אני יודע זאת בברור. כי משר זה הזמו ששהה אצל רבו היה מוקדש לשמים. ומכוח זה שעבד את בוראו כל אלו

מכאן רואים שענין האמונה היא מצוה תדירה שמחוייב האדם לעסוק בה תמיד

ללא רף. כי לא די בכר שבידיעתו יודע הוא שיש בורא עולם המשגיח על הכל. כי

מאחר מאחר שאנו נמצאים בעולם חומרי. ואי אפשר לנו לראות במוחש כי הכל

הוא מו השמים. לכו אם לא ישנו זאת תמיד כי או כשיבוא לידי נסיוו. עלול הוא

לטעות כי קרה מקרה ח"ו. ורק כשישנו תמיד כי הכל בהשגחה ויתאמץ מאוד

להתעמק בדבר מאוד. אז יעשה הדבר רושם בעצמו ויאמין בבירור גמור כי הכל

בהשגחה, וכמו שאמר הרה"ק רבי משה מקאבריז על מאמר הכתוב (תהילים קטז,

י) האמנתי כי אדבר. שמכוח מה יזכה האדם לאמונה שלימה? מכוח זה שידבר

הימים. מתור התבוננות והתעמקות באמיתת השי"ת. עשו אלו הפעולות רושם בנפשו עד שהשיג בבירור שיש מנהיג לבירה. הקב"ה יתן בנו הרצון והשכל להתבונן במעשי השי"ת, ולהחדיר על ידם

האמונה במציאותו. ולזכות על ידה לאהכה וליראה אותו בכל לבנו ונפשינו אמו.

אינו די אלא האמירה גרידה בלבד, שע"י האמירה יזכה להר הבטחה, אלא בעי ג"כ ליטודים מאת חרב אברחם דנטול אבשטיון שליט"א, בעמ"ס שדת אברחם יאמר ה' אל משה הנני ממטיר לכם לחם מון השמים ויצא העם ולקטו

דבר יום ביומו למען אנסנו ... (מו-ד) - סגולה נפלא לפרנסה אם לקטו יותר מדי. כשבאו לביתם. היה המידה השוה. עשירית האיפה לכאו״א. π נה ידוע ומפורסם הסוגלה לפרנסה מדברי הירושלמי לומר בפרשת המן בכל יום. . וא"כ מובז הייטב. הסגולה לומר פרשת המז. דכתיב (תהלים נה. כג): "השלר הובא בדברי **התשב"ץ** (סי' רנ"ו) וז"ל: "ירושלמי כל האומר פרשת המז בכל יום. זובטח הוא שלא יתמעטו מזונותיו. ואני ערב". עכ"ל. הרי הוסיף על דברי הירושלמי שהוא 'ערב' בדבר. וכן הובא בדברי **רבינו בחיי** (טז, טז) וז"ל: "והבלה ביד חכמים. כי כל האומר פרשת המז בכל יום. מובטח לו שלא יבא לעולם לידי חסרוז מזונות". עכ"ל. הנה יש לבאר יסוד הסגולה מדברי רבותינו ז"ל, מדוע יש כאן הבטחה גדולה שע"י

> וכז הוב**א בשו"ע** (או"ח ס' א', סק"ה) "טוב לומר פ' העקדה ופ' המן", וכתב עליו **המשנה ברורה** (ס"ק י"ג). "ואיז די באמירה אלא שיתבונז מה שהוא אומר ויכיר נפלאות ה'. וטעם לאמירת פרשת המו כדי שיאמיו שכל מזונותיו באיז בהשגחה יטית. וכדכתיב (טז. יח): "המרבה לא העדיף והממעיט לא החסיר". להורות שאיז יבוי ההשתדלות מוטיל מאומה. ואיתא בירושלמי ברכות כל האומר פרשת המז מובטח לו שלא יתמעטו מזונותיו". עכ"ל, הרי לנו מדבריו. שהסגולה לומר פרשת המז בכל יום

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus in the Kitchen (65), Tevilas Keilim: Immersion of **Food Utensils.** Previously, we explained that metal utensils require tevila (immersion) according to Torah law, while glass utensils need tevila only by Rabbinical law, since they are somewhat similar to metals in that they can be fixed after breaking, like metals. Other materials, however, like wood, bone, leather and styrofoam, are exempt from tevila entirely.

Plastic. Some *Poskim* [See Darkei Teshuva (1) and Minchas **Yitzchok** (2)] rule that plastic utensils are similar to glass utensils because since plastic can be repaired much the same way as glass, it is included in the decree of immersing glass. Most Poskim [Shut Melamed Lehoivil 3] Chazon Ish (4). Tzitz **Eliezer** (5)], however, rule that since plastic was not around in the days of *Chazal*, it is not included in the decree on glass and is thus exempt from tevila. The Minchas Yitzchok (6) writes it should be immersed without a *beracha*, because of the the logic of these *Poskim*. The common custom is to rely on these lenient

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א, ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלגד הייטס ראש כולל עטרת היים ברוך, קליבלגד הייטס *Poskim* and we do not immerse plastic utensils. The same is true regarding utensils made of silicone and hard nylon.

> **Glazed China.** China is a form of clay, which is exempt from tevila. However, nowadays, china is glazed on the inside and outside for a number of reasons. When a plating of a material requiring tevila surrounds a utensil of an exempted material, the **Shulchan Aruch** (7) rules that it is obligated in *tevila*. Had it been plated with metal, it would have been surely obligated in tevila with a beracha. However, a coating of glass (glazing) is a debatable obligation and therefore we are toivel them without a beracha, as explained in **Darkei Teshuva** (8).

> **Teflon.** If a utensil is made of an obligated material and has a coating made from an exempted material, there is a debate in **Shut Maharsham** (9) if it is obligated in *tevila* or not. According to all *Poskim*, however, a teflon utensil which has a very thin layer and is only coated on the inside, is obligated in tevila with a beracha, see Tevilas Keilim Kehilchaso (10)

בין הריחיים – הבלין מדף היומי – נאיר ה:

learns - מתבילו" - There is a מחלוקת from where we learn "סתם נזירות שלושים יום". Accordingly, the *Gemar*a explains that ימתנא learns that אירות must be kept for 30 days and on the 31st day the *nazir* brings his ר' פדא קרבנות holds that one keeps the neziros for 29 days and on the 30th day brings his מקבל נזירות פ"ד]. The **Rambam** [נארות פ"ד] paskens (מתני לקמן טז) if one was מקבל נזירות סתם if one was מקבל נזירות סתם day. If he was מגלח on day 30. he is יצא The *Gemara* explains that according to ביל this *halacha* that he is אינא if he did shave on day 30. is on day 31, why if he shaves on day 30 is he פשרט, but according to יוצא who holds the *neziros* is 30 days and תגלחת is on day 31, why if he shaves on day 30 is he פשרט? The מקצת היום ככולו" should be done on day 31, we hold "לכתחילה should be done on day 31, we hold "מקצת היום ככולו he may bring his קורבנית on day 30, because observing *neziros* into part of the day is as if he kept it the entire day and he may now be מגלח.

The מקצת היום ככולו j says that we say (מדאורייתא in all instances (even מקצת היום ככולו), unless it says clearly in the Torah otherwise. One example he brings is by the ימים - אהרו told משה told משה told משה it savs that שבעת ימי המילואים ופרשת צו מקצת היום אחום אלימים need to be ז' ימים heed to be עד מלאת ימי' Moshe adds the words. עד יום מלאת ימי מלואיכם" He also brings that when it savs "מקצת היום ככולו we don't sav on dav 7 שבעת ימים שאור לא ימצא בבתיכם" because there are many פסוקים that are איסור אכילה to the איסור הנאה and the *issur* אכילה is אכילה that it's 7 complete days, so the איסור הנאה is 7 complete days.

The מצורע ס' קעב] gives us a פוער oregarding full days. If the *Torah* first says the "פועל" and then gives the time limit, for example: "ששת of days like מנין But if the *Torah* first states the עד בכלל. then it means "ז'שב מחוץ למחנה ז' ימים" זס "והסגיר את הנגע שבעת ימים" מניו שלם and we don't sav "שבעת ימים מצות תאכלו" these are all "שבעת ימים מצות תאכלו" or like מניו שלם and we don't sav "שבעת ימים מצות תאכלו"

ביליט,גן \mathbf{r}' אבלוקת explains [דף טון explains [דף טון אבל who's שלושים can get cancelled by one of the שלש רגלים provided he started observing part of the shloshim before the Yom Tov came. אבל שאול holds if the אבל started day 7 of shiva it is considered as if he started day 1 of the shloshim also and if Yom Tov comes, it's מבטל the remainder of the shloshim. In other words, day 7 וא מבטל the remainder of the shloshim. larns that it means בא שאול מקצת היום ככולו cishow you learn the mechanics of מכולו disagree. אבא שאול מקצת היום ככולו that part of the day is considered a day unto itself, so one can split the day in 2 parts and say the first מקצת was for shiva and the second part counts towards shloshim. The מקה"כ hold בנץ means that whatever I held for the first part of the day is considered as if I did it for the rest of the day, but it's one long day and can't be split. אינו, דיקי (3) עיד קבא (8) קבא (9) בי (10) בי עמן אבת ב' עמן שבת ב' עמן (10) ביע (10)

R' Chaim Volozhiner zt"l (Brought in Sa'aras Eliyahu) would say:

כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע"י - Once the *Torah* already records the *mitzvah* of *Mechiyas Amalek*, why must Moshe also 'place it in the ears of Yehoshua'? Can't he simply learn it from the Sefer Torah? In the times of Dovid Hamelech, Yoav ben Tzruyah was sent to kill all the Amalekim, but in the end he only killed the males and not the females, for he learned from his Rebbi to read the posuk 'זכר עמלק' as 'zachor' (male) not 'zaicher' (memory). If you look into the Sefer Torah, you will only see the letters and not the nekudos, which is how he made that mistake. Thus, Hashem told Moshe to not just read it from the Sefer Torah, but also 'place it in the ears of yehoshua' so he doesn't make a mistake."

A Wise Man would say: "Overconfidence is ignorance. If you feel cocky, it's because there's something you don't know."

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

פכלה לכבוד השכינה Beautiful YID! Sign the (Verifiable IKS Master List now over 103,930) 855.400.5164 / Text 800.917.8309 / kvodshomavim org

מוקדש לזכות רפואה שלימה בעד החולה יונה מיכל בו עדינה סימא נ"י בחוד שאר חולו ישראל

שיתבונז במה שיאמר. ויבא לידי האמונה שהשי״ת הוא הזז ומפרנס כל אחד ואחד. ואיז הפרנסה בא ע"י ההשתדלות כלל. ואפילו אם יתרבה בהשתדלות יותר מדי. אינו סיבה כלל שיתרבה פרנסתו אפילו פרוטה. וכמו שמצינו אצל המז, שאפילו

על ה' יהבר והוא יכלכלר". הרי מי שבוטח בה' שהוא ית' יפרנסה. הרי הוא זוכה למה דכתיב "והוא יכלכלר". וזוכה שלעולם לא יחסור לו פרנסתו. וכבר האריר בזה **חובת הלבבות** (שער הבטחון, פתיחה): ״והבוטח באלהים טרפו מובטח לו מכל סבה מסבות העולם. כמ"ש הכתוב: למעז הודיער כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם וגו'. כי הסבות אינן נבצרות ממנו בכל עת ובכל מקום. כאשר ידעת מדבר אליהו עם העורבים ועם האשה האלמנה ועוגת רצפים וצפחת המים ודבר עובדיהו יראו את ה' קדושיו כי אין מחסור ליראיו". עכ"ל. הרי מי שיש לו מדת הבטחון בהשי"ח. ובוטח בו שהוא ית' יפרוסו. הרי הוא זוכה שמובטח לו שלא יחסור כלום ממזונותיו. וזהו העיקר של הסגולה של פרשת המז. והוא נורא למתבונז!

מעשה אבות סימו

ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת. ותען להם מרים ... (מו-כא)

After the Jewish people sang Shiras Hayam, the Torah tells us that the women, led by Miriam, also sang their own song. The Me'am Lo'ez notes that in truth, Miriam and the women used musical instruments, whereas Moshe and the men did not. He explains that the instruments were intended to drown out the sound of their voices so the men would not hear. The **Chida**, however, disagrees. He suggests that the men and women sang together and the men heard the women. However, because the Shechina (Divine Presence) rested on all of them at that time, there was no prohibition for the men to listen to the women singing. The **Vilna Gaon** is quoted as suggesting that the reason the *Torah* uses the words "ותען להם מרים" is because Miriam and the women did not sing at all. They intentionally refrained from singing because men are prohibited from hearing them.

The following story took place rather recently and was related by the renowned Maggid and Mashpia, R' Elimelech Biderman shlit'a. In one of the larger cities in Poland, there exists a kosher restaurant which serves the many Yidden who come to daven at the Kivrei Tzaddikim. The non-Jewish cook who works in the kitchen, bustles about and prepares the kosher dishes. She enjoys cooking for the Jews who come to Poland and she is accustomed to the constant presence of R' Shimon. the restaurant's mashgiach. As she ministers to the oversized pots of stew bubbling on the stove, she likes to hum some of her favorite Polish folk songs contentedly. She loves her job and is happy. R' Shimon, who travels from *Eretz Yisroel* to Poland several times a year to supervise the kitchen, would sit on a chair in the corner and take care of bills and inventory.

One day, the Polish cook was in the kitchen as usual when she suddenly froze. Abruptly, she stopped humming and stepped closer to where the *mashgiach* sat, slumped over in his chair. She waved her dripping ladle at the strangely still man, frantically yelling in an effort to rouse him. Seeing no reaction, she grabbed the phone off the countertop and shakily dialed the local emergency line. Medical personnel soon arrived and shooed the frantic woman aside. They tried to resuscitate the unconscious mashgiach, the Jewish man from Israel. But after nearly thirty minutes of unsuccessful CPR, they looked at each other and then at the tearful cook, and admitted defeat. They had tried their best to save R' Shimon's life, but to no avail. They would have to transfer him to a hospital to confirm his death. In those tense moments, the cook's determination spilled beyond her cooking abilities as she tearfully begged the paramedics to continue trying to save the man's life. She described to them his life in Israel and his wife and children who were anxiously awaiting his return, hoping to encourage their efforts. At first they hesitated, but eventually the first responders agreed to try CPR again. Unbelievably, after another few tries, a miracle happened! They got a heartbeat! R' Shimon's heart awoke, as though from a deep sleep, and began to beat on its own!

All of those present were in awe as the patient was transported to a local Polish hospital for further care. Eventually, R' Shimon was well enough to be transferred to *Tel Hashomer* Hospital in Israel, where he merited a full recovery.

It was only later that someone thought to ask the non-Jewish cook how she had discovered that R' Shimon was unconscious on that fateful day. After all, the cook and the *mashgiach* generally had little interaction, and she usually ignored the mashgiach's presence completely, immersed as she was in her work. The cook, overcome with emotion at the memory of that day, revealed the true sequence of events. "I love to sing as I cook, letting the melody join the flavors of my mouthwatering dishes. But when R' Shimon comes to visit, I cannot sing." She described the mashgiach's meticulousness in the halachos of Kol Isha, and how he would immediately quiet her songs with his soft yet steady "shushing" sounds. This would happen regularly – the cook couldn't help but start to sing, and R' Shimon quickly responded with "shhhh."

On the day R' Shimon collapsed, the cook had, as usual, begun humming to herself as she stirred her pots. It was only after a few moments, when she realized that her melody was going unnoticed and un-hushed. Right away, she grew alarmed - and immediately went to check on the mashgiach. If she wouldn't have noticed him then, and only realized later what had happened, he would have had very little chance to survive. His stringency in the issur of Kol Isha ultimately saved his life!

ביום ההוא לאמר ... (שופטים ה-א)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY TOTOST HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN

and Zevulun) and the army of the Canaanite General, Sisera. The Jews were victorious, and Sisera - who was forced to flee the battlefield - sought shelter in the tent of Chever HaKeini. Weary and caught off-guard, Sisera fell asleep and Chever's wife, Yael, seized the moment and killed him with the peg of the tent. Chazal (Sanhedrin 96b) note that despite his wickedness and cruelty. Sisera's descendants converted to Judaism and studied Torah in Yerushalayim. But what merit did Sisera have to deserve this?

R' Yaakov Kamenetzky zt"l (Emes L'Yaakov) explains that *Hashem* works in mysterious ways and even though

Shiras Devorah details the battle between the Jewish things may appear to be black and white to us mere mortals people (led by *Barak ben Avinoam* and the tribes of Naftali in that we believe a person deserves punishment for an act he had committed - *Hashem* sometimes feel otherwise.

> He explains that just as *Chazal* say that we are required to feel gratitude to the Egyptian people for allowing us to live in their midst for 210 years even though we suffered greatly at their hands, so too we are supposed to have feelings of gratitude towards Sisera. The reason is because despite his cruelty. Sisera managed to evoke deep feelings of teshuva amongst the Jewish people which ultimately brought us closer to Hashem. The Almighty then showed His gratitude to Sisera by giving his descendants a chance to enter the coveted folds of Klal Yisroel.

וגבר עמלק ... ויהי ידיו אמונה עד בא השמש (יז-יאיב)

CONCEPTS IN AVOIDAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

As the infamous infidels from *Amalek* attacked the *Yidden* in the *midbar*, Moshe proceeded to wage war. With *Hashem's* help, Yehoshua, his foremost disciple, vanquished Amalek's army. The posuk elaborates exactly how it went down. When Moshe's hands were raised, the Nation headed toward victory, and as his hands lowered, the tides of battle reversed. When Moshe's hands grew tired. Aharon and Chur came to assist him and keep them aloft. Firstly, why does the *Torah* offer all these detailed minutiae? Secondly, it should have said Moshe lifted, 'hairim' and not 'yarim' - future tense?

The Chofetz Chaim zt" explains the second question as follows. The war against Amalek wasn't a one-time affair and it is far from over. It's an endless, continuous war being fought until the arrival of *Moshiach*, b'karov. Therefore, the posuk uses the future tense; when Moshe - the euphemism for Klal Yisroel - will lift his hands in Torah and supplication - when Klal Yisroel l'netzach will be strong in their commitment to Torah - we will succeed in overpowering this diabolical enemy.

Perhaps the *Torah's* intricate detailing of the events is to teach us about the weapons at our disposal that we must use to beat Amalek. תורה, עבודה, גמילת חסדים. Moshe lifted his hands in tefillah - avodah. Yet, that wasn't enough. As they weakened. he needed the help of fellow Jews - that's achdus. His brethren, Aharon v'Chur, coming to help - was gemilas chasadim. The posuk says, "מאה אחד ומאה אחד ומאה" one on each side. We find in Chazal "מאה ומאה" refers to the Torah (Megillah 15a). However. sometimes even these weapons don't seem to do the trick. So the posuk concludes, "ווקה לדע אמונה" as the Gemara (Makos 24) says "בא חבקוק והעמידן על אחת צדיק באמונתו יחי". Only with blind faith both in ourselves, and of course in Hashem, can we make it to the finish line in triumph, as our enemies don't give up trying to instill terror. Let us be mischazek ourselves in all areas, sharpening our three above-enumerated weapons and together, b'emuna shleimo, await Hashem's imminent salvation!

משל למה הדבר דומה

שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו ... (מו-כה)

משל: The yeshivah of the holy **Chofetz Chaim zt"l**, in Radin, was in dire financial straits. The *bochurim* were starving and something needed to be done. The Chofetz, Chaim traveled to visit one of Russia's wealthiest Jews at the time to ask for assistance. This man owned a number of large factories, some of which operated on *Shabbos*.

The *Chofetz Chaim* presented his case, and the wealthy man was extremely moved by the tzaddik's impassioned appeal. Immediately, he gave a very large donation to the yeshivah. However, when R' Yisroel Meir saw the huge sum that the man had contributed, he burst into tears.

The wealthy man was taken aback. "Rabbi," he said, "Is ask - just please stop. Why are you crying?"

"It's not the size of your donation that's causing me so much anguish," responded the *Chofetz Chaim*, "What pains me so is that a Jew like you, a man with such a good and kind heart, will be made to suffer terribly in Gehinnom because of the sin of *Chilul Shabbos*!'

Rather than getting insulted, the rich man was deeply moved by the *Chofetz Chaim's* sincere pain for his lot. On the spot, he gave his word that he would close all his factories on *Shabbos*, and followed through on his promise.

נמשל: In Parshas Beshalach, as well as some of the parshiyos in the upcoming weeks, the *Torah* reiterates, again and again, the importance of keeping *Shabbos* and the terrible punishment for those who violate it. As the fourth of the Aseres Hadibros, Shabbos serves as a sign of the bond this not enough? I'll give you more money - as much as you between *Hashem* and His beloved nation. It is fascinating to think; the better we treat *Shabbos*, the better that bond will be!

עזי וזמרת יָ-ה ויהי לי לישועה זה ק-לי ואנוהו אלקי אבי וארממנהו ... (מו-ב)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

There are moments in life that are surreal, when we feel *Hashem* right there in front of us! We can see Him, we can feel Him, and we often go back to those moments in our minds in order to remind ourselves of the power and reality of *Hashem* in the world. I can remember one such moment when my oldest daughter was getting engaged! I truly felt as if I was at the sea watching the Yam Suf split, and pointing with my finger, "Zeh Kaili V'anveihu." It was so clear to me, more than any other moment in my life, that I am experiencing a true divine revelation of the Almighty. That day, for me, was the beginning of a new and heightened level of Emunah in Hashem. I now understood a new meaning of the words, "Kashe zivugo shel adam k'krias Yam Suf - It is as difficult to make a shidduch as it is to split the sea." When you are in the parsha of shidduchim, in seems so hard. For many, it drags on and looks as if there is no end in sight. But then, it suddenly happens, out of the blue! It feels so supernatural, and it is obvious that it had nothing to do with me - it is totally *Hashem*!

We need to make our *hishtadlus*, but we must not believe it is our doing. We must put all our hope, faith and trust in the only One who is *mezaveig zivugim*. This is the hard part of *shidduchim*. Just as splitting the sea was not difficult for *Hashem*, neither is making a shidduch. The hardship is standing and looking out at the vast sea, knowing how many fish are in the sea! Knowing how many animals are on all sides, and not knowing where the salvation will come from. In fact, there is no solution in sight. There is going to have to be a miracle. And we have to know that every *shidduch* is just that, an open miracle!

Anyone in *shidduchim* needs to calm down and know that you are in good hands. As someone said to me at the *L'chaim*, "Men darf nar nisht farshtern di Aibishter." You don't have to understand Him, you just have to not disturb Hashem from His holy work. Don't try to take charge. Don't tell *Hashem* what you want Him to do. Listen carefully to what *Hashem* wants for you!